

У відповідності до наданих повноважень, саме Національна державна служба України координує роботу різних органів влади з нормативного та організаційного забезпечення впровадження нового Закону України «Про Державну службу».

Програма економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» передбачає реалізацію саме адміністративної реформи, яка має усунути, перш за все, бюрократичні перешкоди для розвитку економіки та створити ефективну систему надання відповідних адміністративних послуг.

Варто зазначити, що перший етап вітчизняної реформи, який зачепив вищі органи центральної виконавчої влади, завершено. Загалом, результати першого етапу оцінено як такі, що більшою мірою виконані. Але, як і в більшості життєвих питань, не вдалося стовідсотково здійснити перетворення в межах концептуально визначеного плану. Та результати говорять самі за себе: Україна перейшла до п'ятивидової моделі органів виконавчої влади. Рівень ефективності державного управління зріс, із розведенням функцій неможливим стало поєднання в одному органі діаметрально різних функцій: вироблення рішень, контроль за ними, регулятивні та дозвольні дії.

Таким чином, успішна реалізація державою запланованих заходів адміністративної реформи, безумовно суттєво наближає усю існуючу систему державного управління до європейських стандартів, модернізує і професіоналізує її, готує до поступової реалізації масштабних економічних програм в Україні. На наш погляд реформування центральних органів виконавчої влади зі спеціальним статусом у світлі адміністративної реформи відбулося досить своєчасно та продовжує залишатись актуальним для подальшого удосконалення.

Список використаних джерел:

1. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні : Указ Президента України від 22.07.1998 № 810/98 // Офіційний вісник України від 11.06.1999 – №21. – ст. 32.
2. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17.03.2011 № 3166-VI // Офіційний вісник України від 18.04.2011 – №27. – ст. 20.

Собченко І. В.,

студент Хмельницького відділення
ННІЗДН НАВС

ПОНЯТТЯ, МЕТА ТА ЗМІСТ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Громадський порядок – це урегульована правовими та іншими соціальними нормами певна частина суспільних відносин, які складають режим життєдіяльності у відповідних сферах, забезпечують недоторканність життя, здоров'я та гідності громадян, власності та умов, що склалися для нормальної діяльності установ, підприємств, організацій, посадових осіб і громадян.

Поняття громадського порядку є категорією, яка складається з трьох основних елементів: зміст громадського порядку; засоби його регулювання; мети встановлення громадського порядку.

Зміст громадського порядку складається з певної частини суспільних відносин, що утворилися в суспільстві, а також супутніх їх прояву умов та обставин. Необхідність чіткого визначення громадського порядку вимагає точного відмежування цієї сукупності суспільних відносин від усіх інших, що склалися в суспільстві. Наразі загальновизнано, що громадський порядок являє собою складне соціальне явище і його забезпечення вимагає комплексного підходу. Виходячи із норм чинного законодавства та практики діяльності правоохоронних органів, можна зробити висновок, що зміст громадського порядку складають наступні системи суспільних відносин: система суспільних відносин, що забезпечують життя, здоров'я, честь і гідність громадян; система суспільних відносин, що забезпечують збереження власності; система суспільних відносин, що забезпечують нормальну діяльність підприємств, установ, організацій, посадових осіб і громадян.

Обов'язковим елементом громадського порядку є засоби регулювання суспільних відносин, які складають зміст громадського порядку: правові, а також інші соціальні норми – норми моралі, звичаї, релігійні норми, правила громадського співжиття. За їх допомогою встановлюються права та обов'язки учасників суспільних відносин, визначаються заборони на вчинення певних дій, а також можливість і порядок застосування санкцій. Крім того, за допомогою засобів регулювання формуються відповідні установи, покликані забезпечувати безперешкодну реалізацію суспільних відносин, що склалися, а також визначаються їх компетенція, сфера впливу.

Через правові норми регулюються найбільш складні та важливі суспільні відносини. Однак багатогранність суспільного життя не дозволяє всі суспільні відносини урегулювати правовими засобами. Багаточисельні суспільні відносини мають нескладний характер і в результаті повсякденного прояву не вимагають правового регулювання та застосування інших заходів державного забезпечення, а підтримуються громадською правосвідомістю, високою правовою культурою, правилами громадського співжиття, що склалися, моральними нормами, звичаями.

Обов'язковим елементом громадського порядку є також визначення цілей суспільних відносин, що складаються, та їх регулювання. Такими загальними цілями громадського порядку виступають: забезпечення недоторканності життя, здоров'я, гідності та прав людини і громадянина; забезпечення недоторканності власності; підтримання необхідних умов нормальної діяльності підприємств, установ, організацій, посадових осіб і громадян.

Громадський порядок у широкому розумінні – це вся система суспільних відносин, що склалися в даному суспільстві, тобто, це система урегульованих правовими та іншими соціальними нормами суспільних відносин, які складають режим життєдіяльності в державі, забезпечують недоторканність життя, здоров'я та гідності громадян, власності та умов, що склалися для нормальної діяльності установ, підприємств, організацій, посадових осіб і громадян.

У свою чергу, необхідність створення вказаного режиму життєдіяльності обумовила виникнення держави, а це, у свою чергу, викликало те, що важливим елементом громадського порядку в широкому розумінні виступає громадський порядок у політико-правовому розумінні, без якого неможливе упорядковане та системне життя людей в державі.

Існування громадського порядку в широкому розумінні як всієї сукупності суспільних відносин, що склалися в нашій незалежній державі, напевно, не викликає особливих заперечень. Тому деякі представники юридичної науки з тим, щоб виключити цю складну несталу термінологію, пропонують громадський порядок в широкому розумінні називати державним порядком, маючи на увазі державний та суспільний устрій, який склався, що вбачається цілком закономірним.

Громадський порядок у вузькому розумінні визначається як морально-правовий стан суспільства, при якому компетентні органи виконавчої влади шляхом поліцейського нагляду забезпечують безпеку і правомірну поведінку громадян в громадських місцях, вільне використання ними своїх прав і свобод, а також упорядкування громадських місць, яке сприяє трудовій діяльності та відпочинку громадян. Це не звужене поняття, а таке, що має об'ємний зміст і виступає у різних формах.

Громадський порядок у вузькому розумінні характеризується наступною сукупністю ознак: громадський порядок встановлюється в громадських місцях, які є різними за призначенням та терміном використання; громадський порядок залежить від упорядкування громадських місць; громадський порядок залежить від правомірної та моральної поведінки громадян; громадський порядок – це морально-правовий стан суспільства, який характеризується ознаками міцності та стабільності.

Складний, комплексний характер сфери громадського порядку і сфери громадської безпеки обумовлює необхідність існування різних способів їхньої охорони. Залежно від специфіки правового регулювання суспільних відносин в розглянутих сферах і характеру заходів, за допомогою яких охороняється громадський порядок і забезпечується громадська безпека, розрізняють наступні способи охорони: адміністративно-правовий, оперативно-розшуковий, кримінально-правовий і цивільно-правовий.

Флюнт В. О.,

студентка КМ-2Б курсу юридичного факультету
ННІЗДН НАВС

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАХОДИ ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ НЕПОВНОЛІТНІХ

На шляху інтеграції України до Європейського Союзу одним з пріоритетних завдань держави є забезпечення реалізації прав і свобод людини та громадянина. Україна підтримала Концепцію ООН про сталий людський розвиток, як напрям дій на XXI століття. Пріоритет надано безпеці кожної людини і дітей особливо.

Відповідно до Указу Президента України від 12 січня 2011 року № 24/2011 «Про План заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України,